

LEGE Nr. 197/2012 din 1 noiembrie 2012
privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale

Act de bază

#B: *Legea nr. 197/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 9 noiembrie 2012*

Acte modificatoare

#M12: *Legea nr. 100/2024*

#M11: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2022***

#M10: *Legea nr. 177/2019*

#M9: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2017*

#M8: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2016*

#M7: *Ordonanța Guvernului nr. 27/2015*

#M6: *Legea nr. 125/2015*

#M5: *Legea nr. 66/2015*

#M4: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2014*

#M3: *Ordonanța Guvernului nr. 18/2014*

#M2: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2013*

#M1: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012*

NOTĂ:

Prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014 au fost aprobate Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale.

Conform art. VII alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M12), în termen de 60 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M12)], Ministerul Muncii și Solidarității Sociale modifică și completează Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, potrivit modificărilor și completărilor aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M12).

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege reglementează procesul de evaluare, certificare, monitorizare și control pentru asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică tuturor serviciilor sociale, precum și furnizorilor de servicii sociale, publici și privați, care funcționează pe teritoriul României, denumiți în continuare furnizori.

(3) Serviciile sociale constituie o componentă a sistemului național de asistență socială și au drept scop sprijinirea persoanelor vulnerabile pentru depășirea situațiilor de dificultate, prevenirea și combaterea riscului de excludere socială, creșterea calității vieții și promovarea incluziunii sociale a acestora.

(4) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale este responsabil de organizarea, coordonarea, implementarea procesului privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, precum și de realizarea controlului în domeniu.

ART. 1^{^1}

(1) *Respectarea drepturilor persoanelor beneficiare de servicii sociale și/sau sociomedicale poate fi monitorizată și prin intermediul societății civile, de către*

persoane specializate în domeniul asistenței sociale, psihologiei, medicinei sau științelor juridice și în domeniul drepturilor fundamentale ale omului, după cum urmează:

a) prin organizațiile neguvernamentale active în domeniul protecției drepturilor omului în cadrul activității de prevenire a torturii, în baza prevederilor art. 36 alin. (4) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată;

b) prin organizațiile neguvernamentale care desfășoară programe de apărare a drepturilor persoanelor cu dizabilități și prin organizațiile neguvernamentale care reprezintă persoanele cu dizabilități, în cadrul mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, reglementate prin Legea nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, cu modificările și completările ulterioare;

c) prin intermediul activității organizațiilor neguvernamentale care activează în domeniul drepturilor omului sau al organizațiilor care reprezintă persoanele beneficiare, în baza prevederilor prezentei legi.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse încheie protocoale de colaborare*) cu organizații neguvernamentale, prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), în vederea desfășurării unor activități de monitorizare a serviciilor sociale și a respectării drepturilor fundamentale ale omului.

(3) Protocoalele de colaborare se publică pe pagina de internet a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse și prevăd cel puțin următoarele elemente: serviciile sociale care fac obiectul vizitelor de monitorizare, activități care pot fi desfășurate și în conformitate cu standardele minime de calitate în baza cărora funcționează serviciile respective, reguli de etică, drepturile și obligațiile părților, situațiile de încetare/reziliere.

(4) Activitatea de monitorizare prevăzută la alin. (1) lit. c) constă în realizarea de vizite de monitorizare la sediul serviciului social și se realizează cu respectarea următoarelor cerințe:

a) respectarea principiului proporționalității;

b) respectarea interesului superior al beneficiarului;

c) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

#CIN

*) Conform art. VIII alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (#M12), în vederea încheierii protocoalelor de colaborare prevăzute la art. 1[^]1 alin. (2) din Legea nr. 197/2012, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M12), se aprobă, prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, o procedură de selecție a organizațiilor neguvernamentale, cu respectarea principiilor transparenței, competitivității și tratamentului egal, precum și modelul-cadru al protocolului de colaborare, în termen de 30 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M12)].

ART. 2

(1) Calitatea în domeniul serviciilor sociale reprezintă ansamblul de cerințe și condiții ce sunt îndeplinite de furnizori și de serviciile sociale acordate de aceștia pentru a răspunde nevoilor și așteptărilor beneficiarilor.

(2) Calitatea în domeniul serviciilor sociale reprezintă o preocupare permanentă pentru furnizori, pentru personalul serviciilor sociale, precum și pentru autoritățile publice.

ART. 3

(1) Evaluarea și monitorizarea calității în domeniul serviciilor sociale se realizează în baza unor standarde, criterii și indicatori.

(2) La elaborarea standardelor, criteriilor și indicatorilor prevăzuți la alin. (1) se au în vedere principiile calității în domeniul serviciilor sociale, axate, cu precădere, pe aspecte referitoare la:

a) acordarea serviciilor sociale: asigurarea, fără niciun fel de discriminare, a unor servicii sociale eficiente, accesibile, comprehensive, sustenabile, centrate pe nevoile individuale ale beneficiarului;

b) relația dintre furnizori și beneficiarii acestora: utilizarea de mijloace de informare și comunicare corecte, transparente și accesibile, asigurarea confidențialității și securității datelor și informațiilor personale, utilizarea mecanismelor de prevenție și combatere a riscului de abuz fizic, psihologic sau financiar asupra beneficiarului;

c) participarea beneficiarilor: implicarea activă a beneficiarilor și a familiilor acestora în planificarea, acordarea și evaluarea serviciilor sociale;

d) relația dintre furnizori și autoritățile administrației publice, partenerii sociali și alți reprezentanți ai societății civile de la nivelul comunității: coordonarea eficientă dintre sectorul public și privat, încurajarea parteneriatelor pentru asigurarea sustenabilității și continuității serviciilor sociale, promovarea dezvoltării serviciilor sociale de proximitate/comunitare și a integrării acestora cu serviciile de sănătate, educație și alte servicii de interes general;

e) dezvoltarea resurselor umane implicate în acordarea serviciilor sociale și îmbunătățirea condițiilor de muncă: recrutarea de personal calificat și asigurarea formării continue a acestuia, implicarea voluntarilor, asigurarea condițiilor de lucru adecvate și a echipamentelor specifice activităților derulate, asigurarea sănătății și securității la locul de muncă.

(3) Standardele, criteriile și indicatorii, elaborați cu respectarea prevederilor alin. (2), conțin elemente cu caracter general, precum și elemente specifice, în funcție de tipul serviciilor sociale și de categoriile de beneficiari.

(4) *) *Autoritățile publice care emit autorizații administrative prealabile funcționării serviciilor sociale, în domeniul normelor de igienă și de funcționare sanitară, al normelor de apărare împotriva incendiilor, al normelor de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, au în vedere, la elaborarea criteriilor în baza cărora emit aceste autorizații, la elaborarea ghidurilor, instrucțiunilor și a procedurilor de control aferente, respectarea valorilor și a principiilor generale pe care se întemeiază sistemul național de asistență socială, prevăzute la art. 5 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și a principiilor calității în domeniul serviciilor sociale, prevăzute la alin. (2).*

#CIN

**) Conform art. VIII alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M12), în termen de un an de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M12)], autoritățile publice care emit autorizații administrative prealabile desfășurării activității de servicii sociale revizuiesc criteriile în baza cărora emit aceste autorizații, precum și ghidurile, instrucțiunile și procedurile de control aferente, cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (4) din Legea nr. 197/2012, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M12).*

ART. 4

(1) *Asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale este centrată pe beneficiar, soluționarea nevoilor și respectarea drepturilor acestuia fiind prioritare. Beneficiarii serviciilor sociale aparținând minorităților naționale pot folosi limba maternă în raporturile lor cu furnizorul de servicii sociale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) asigurarea calității cuprinde totalitatea activităților de dezvoltare, planificare, implementare și îmbunătățire permanentă a activităților aferente serviciilor sociale și

presupune un proces continuu de analiză, evaluare, certificare, monitorizare și control din partea autorităților statului și a furnizorilor de servicii sociale;

b) evaluarea calității constă în analiza modului în care furnizorii și serviciile sociale îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, precum și cerințele specifice de calitate, evidențiate printr-un set de standarde, criterii și indicatori;

c) monitorizarea calității cuprinde activitățile de colectare și înregistrare a datelor privind rezultatele evaluării, urmărirea acestora în scopul verificării menținerii nivelului de calitate constatat și a gradului de satisfacție a beneficiarilor, precum și pentru întreprinderea acțiunilor de îmbunătățire continuă a serviciilor sociale;

d) *controlul asigurării calității în domeniul serviciilor sociale cuprinde activități și tehnici operaționale, planificate și derulate sistematic, în scopul verificării respectării standardelor, criteriilor și indicatorilor care au stat la baza acreditării furnizorilor și licențierii serviciilor sociale, precum și a recunoașterii nivelurilor de calitate;*

e) *acreditarea furnizorilor de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale, ca părți ale asigurării calității, reprezintă totalitatea activităților de evaluare și certificare a respectării criteriilor și standardelor reglementate;*

f) furnizor de servicii sociale acreditat este furnizorul, definit la art. 37 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, căruia i se recunoaște dreptul de a acorda servicii sociale;

g) *serviciul social licențiat este definit la art. 27 alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și prevăzut în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare, căruia i se conferă dreptul de a funcționa;*

h) standardele de calitate în domeniul serviciilor sociale reprezintă un ansamblu de norme ce conțin criterii măsurabile de structură, de proces și de rezultate, în baza cărora se stabilește nivelul de calitate a serviciului social.

ART. 5

(1) *În domeniul calității serviciilor sociale se acreditează furnizorii și se licențiază serviciile sociale, în condițiile prezentei legi.*

(2) Acreditarea furnizorilor se realizează în baza criteriilor specifice, denumite în continuare criterii, ce reprezintă cerințele de bază prin care se evidențiază capacitatea acestora de a înființa, a administra și a acorda servicii sociale. Respectarea criteriilor este atestată prin certificat de acreditare.

(3) *Licențierea serviciilor sociale se realizează în baza standardelor minime de calitate, ce reprezintă cerințele minimale privind eficacitatea și eficiența activităților desfășurate în raport cu nevoile beneficiarilor, obiectivele asumate, rezultatele așteptate. Standardele minime de calitate, denumite în continuare standarde minime, constituie nivelul de referință a calității serviciilor sociale, iar îndeplinirea acestora este obligatorie și se atestă prin licență de funcționare.*

ART. 6

(1) Nivelul de calitate a serviciilor sociale se evaluează în baza unor indicatori de performanță, pornind de la nivelul de referință, reprezentat de standardele minime definite la art. 5 alin. (3), corespunzător clasei a III-a, până la clasa I, care reprezintă cel mai înalt nivel de calitate și se evidențiază prin încadrarea în clase de calitate.

(2) Nivelurile de calitate se atestă printr-o siglă distinctivă corespunzătoare fiecăreia din cele 3 clase prevăzute la alin. (1).

(3) Încadrarea în clasele de calitate II - I atestă gradul de excelență a serviciului social și este opțională.

ART. 7

Scopul prezentei legi este de a contribui la:

a) respectarea drepturilor beneficiarilor de servicii sociale;

b) asigurarea, menținerea și îmbunătățirea permanentă a calității serviciilor sociale;

c) promovarea celor mai bune practici, a performanței, precum și a concurenței dintre furnizori;

d) facilitarea accesului beneficiarilor la servicii sociale de calitate;

- e) asigurarea tratamentului egal și nediscriminatoriu al beneficiarilor;
- f) asigurarea gestionării eficiente a fondurilor publice, precum și a resurselor umane și materiale;
- g) respectarea principiului transparenței privind calitatea serviciilor sociale.

ART. 7¹

Acreditarea furnizorilor de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale se realizează gratuit.

CAPITOLUL II Accreditarea furnizorilor de servicii sociale

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. VII alin. (2) și (3) din Legea nr. 100/2024 (#M12).

"(2) Termenul de soluționare a cererilor de acreditare a furnizorilor de servicii sociale și de licențiere a serviciilor sociale aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se prelungește până la completarea dosarelor conform dispozițiilor Legii nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, dar nu mai târziu de data de 2 iunie 2024.

(3) Serviciile sociale care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licență de funcționare funcționează cu respectarea legislației care a stat la baza acordării licenței de funcționare."

ART. 8

(1) Furnizorii pot acorda servicii sociale numai dacă dețin certificat de acreditare.

(2) Serviciile sociale pot funcționa pe teritoriul României numai dacă dețin licență de funcționare.

(3) Furnizorii acreditați și serviciile sociale licențiate, în condițiile prezentei legi, se înscriu în sistemul de evidență a serviciilor sociale, prevăzut la art. 43 alin. (2) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, denumit Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(4) Registrul electronic unic al serviciilor sociale se publică pe pagina de internet a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în format Excel, și conține date despre furnizorii de servicii sociale acreditați și serviciile sociale licențiate.

(5) Registrul electronic unic al serviciilor sociale conține următoarele informații despre furnizorii de servicii sociale acreditați:

a) date de identificare a furnizorului de servicii sociale: denumire, cod unic de înregistrare, cod SIRUTA, adresă, persoană de contact, adresa paginii de internet, decizie acreditare, data acreditării inițiale, serie și număr certificat de acreditare, situație: radieră/retragere;

b) fotocopie după documentul de înființare din care reiese componența organelor de conducere cu responsabilități de reprezentare, membrii fondatori ai asociației/fundației, sau, după caz, copie a certificatului constatator de la registrul comerțului din care să reiasă că operatorul economic a fost înființat în conformitate cu prevederile legale în materie, că are cuprinse în actul constitutiv activitățile de servicii sociale specifice prestate, că mandatul administratorului este valabil, precum și documentul care atestă cine este persoana cu atribuții de răspundere pentru serviciile sociale prestate, dacă prin fișa postului a fost desemnată și o altă persoană alături de administratorul operatorului economic.

(6) Registrul electronic unic al serviciilor sociale conține următoarele informații, pentru fiecare serviciu social:

a) date de identificare: furnizorul de servicii sociale, denumirea serviciului social, codul serviciului social, tipul serviciului social, adresa serviciului social, codul SIRUTA, perioada de valabilitate a licenței de funcționare provizorie, perioada de valabilitate a licenței de funcționare, numărul și seria licenței de funcționare, data deciziei de

relicențiere, numărul și seria licenței de relicențiere, denumirea instituției care a eliberat licența de funcționare;

b) adresa paginii de internet;

c) capacitatea aprobată pentru fiecare serviciu social.

(7) Registrul electronic unic al serviciilor sociale este interoperabil cu Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, iar ambele registre sunt parte din sistemul informatic național de asistență socială.

(8) Certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale și licența de funcționare a serviciului social se tipăresc în formate tipizate, cu semne distinctive de identificare, conform modelului care se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Certificatul de acreditare nu acordă furnizorului de servicii sociale dreptul de a acorda servicii sociale înainte de obținerea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare.

SECȚIUNEA 1

Acreditarea furnizorilor de servicii sociale

ART. 9

(1) Persoanele juridice prevăzute la art. 37 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, se acreditează ca furnizori de servicii sociale, dacă întrunesc următoarele condiții:

a) sunt înființate în condițiile legii;

b) au atribuții stabilite de lege pentru înființarea, acordarea și finanțarea serviciilor sociale definite la art. 27 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

c) durata de funcționare, conform actului de înființare, permite dezvoltarea serviciilor sociale pe care intenționează să le înființeze;

d) membrii structurilor de conducere și persoanele desemnate să se ocupe de administrarea serviciilor sociale nu figurează în cazierul judiciar și în Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor;

e) planul de dezvoltare a serviciilor sociale este întocmit cu respectarea principiilor calității în domeniul serviciilor sociale, prevăzute la art. 3 alin. (2), și în concordanță cu politica națională și sectorială în domeniul asistenței sociale;

f) au depus situația financiară anuală, până la nivelul anului premergător solicitării acreditării, dacă este cazul;

g) au realizat rapoarte anuale de activitate, dacă este cazul, iar acestea sunt disponibile pe pagina de internet a furnizorului de servicii sociale;

h) dispun de manual de proceduri interne, aprobat de organele de conducere.

(2) Manualul de proceduri, prevăzut la alin. (1) lit. h), include cel puțin următoarele proceduri:

a) procedura de prevenire a corupției, fraudelor și spălării banilor;

b) procedura privind asigurarea managementului resurselor umane, de respectare a normativelor minime de personal și de selecție a acestuia;

c) proceduri financiar-contabile și de achiziție a bunurilor, lucrărilor și serviciilor;

d) procedura de evaluare și prevenire a riscurilor;

e) procedura de prevenire a abuzului și exploatării de orice fel;

f) proceduri privind respectarea principiului egalității de șanse dintre femei și bărbați și a principiului nediscriminării.

(3) În cazul operatorilor economici cu scop lucrativ, activitatea de acordare de servicii sociale, identificată prin codul CAEN și/sau codul serviciului social din Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea

Nomenclatorul serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, este precizată/înscrisă în obiectul de activitate ca activitate principală*).

#CIN

**) Conform art. VII alin. (4) din Legea nr. 100/2024 (#M12), operatorii economici cu scop lucrativ care, la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M12)], dețin licență de funcționare pentru servicii sociale au obligația ca, în termen de 120 de zile de la data de 21 aprilie 2024, să își înscrie în actele constitutive activitatea de acordare a serviciilor sociale ca activitate principală, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M12).*

ART. 10

- (1) Acreditarea furnizorului de servicii sociale presupune următoarele etape:
- a) asigurarea de către agenția județeană pentru plăți și inspecție socială a consilierii inițiale a solicitanților care doresc să devină furnizori de servicii sociale;
 - b) depunerea cererii de solicitare a acreditării;
 - c) evaluarea, în baza condițiilor prevăzute la art. 9;
 - d) realizarea evaluării în teren;
 - e) aprobarea sau respingerea cererii de acreditare;
 - f) eliberarea certificatului de acreditare sau, după caz, a notificării de respingere a cererii de acreditare;
 - g) înregistrarea în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.
- (2) Acreditarea ca furnizor de servicii sociale se realizează numai dacă, la data depunerii cererii, solicitantul se angajează că, în termen de maximum 2 ani de la data obținerii certificatului de acreditare, va avea cel puțin un serviciu social licențiat.
- (3) Evaluarea în vederea acreditării constă în verificarea îndeplinirii criteriilor, pe baza cererii de acreditare și a documentelor justificative.
- (4) Documentele justificative anexate cererii de acreditare sunt următoarele:
- a) actul de înființare/actele constitutive;
 - b) certificatul de cazier judiciar al persoanei juridice de drept privat;
 - c) certificatul de cazier judiciar și certificatul de integritate comportamentală, prevăzut la art. 3 lit. a) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, cu modificările ulterioare, al membrilor organelor de conducere și al persoanelor desemnate să se ocupe de administrarea serviciilor sociale;
 - d) angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la alin. (2);
 - e) planul de dezvoltare a serviciilor sociale, întocmit cu respectarea principiilor calității în domeniul serviciilor sociale, prevăzute la art. 3 alin. (2), și în concordanță cu politica națională și sectorială în domeniul asistenței sociale;
 - f) consimțământul prin care furnizorul de servicii sociale își exprimă acordul cu privire la efectuarea evaluării, monitorizării și controlului la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;
 - g) ultima situație financiară anuală, dacă este cazul;
 - h) ultimul raport anual de activitate, dacă este cazul;
 - i) manualul de proceduri interne, aprobat de organele de conducere.
- (5) În cazul furnizorilor publici de servicii sociale, documentul justificativ prevăzut la alin. (4) lit. a) este actul de înființare a acestora.
- (6) În cazul furnizorilor privați de servicii sociale, documentele justificative prevăzute la alin. (4) lit. a) sunt următoarele:
- a) pentru organizații neguvernamentale: certificat de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, statutul asociației/fundației/federației;

b) pentru filiale sau sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare: certificatul de înscriere în registrul persoanelor juridice străine fără scop patrimonial, statutul filialei/sucursalei;

c) pentru cultele recunoscute de lege: actul normativ de recunoaștere a cultului, documentul de înființare a unității de cult și documentul de înființare a structurii de asistență socială conform hotărârii/deciziei forului conducător al cultului;

d) pentru persoane fizice autorizate în condițiile legii: certificatul de înregistrare și certificatul constatator eliberate de Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(7) Cererea de solicitare a acreditării, însoțită de documentele justificative prevăzute la alin. (4), se transmite electronic în format needitabil sau, după caz, în fotocopie, dacă se depun la registratură sau sunt trimise prin poștă.

(8) Furnizorul de servicii sociale acreditat are obligația de a informa Ministerul Muncii și Solidarității Sociale asupra oricăror schimbări privind datele înscrise în documentele justificative prevăzute la alin. (4).

(9) Certificatul de acreditare se acordă pe perioadă nedeterminată.

(10) În situația în care, la împlinirea termenului prevăzut la alin. (2), furnizorul de servicii sociale nu are cel puțin un serviciu social licențiat, se emite decizia de retragere a acreditării, iar furnizorul de servicii sociale este radiat din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(11) Furnizorul de servicii sociale poate relua procedura de acreditare în conformitate cu prevederile alin. (1).

(12) Modelul-cadru al planului de dezvoltare prevăzut la alin. (4) lit. e) se aprobă prin ordin*) comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse.

#CIN

*) Conform art. VIII alin. (3) din Legea nr. 100/2024 (**#M12**), în termen de 30 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M12**)], se aprobă ordinul comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse prevăzut la art. 10 alin. (12) din Legea nr. 197/2012, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (**#M12**).

ART. 10¹

(1) Cererile de acreditare a furnizorilor de servicii sociale se soluționează în termen de 30 de zile de la data înregistrării acestora.

(2) Inspectorii sociali realizează vizita de evaluare în teren în primele 15 zile de la data înregistrării cererii de acreditare.

(3) Procedura de soluționare a cererilor de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, precum și formularele utilizate se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

SECȚIUNEA a 2-a Licențierea serviciilor sociale

ART. 10^{2*}

(1) Standardele minime care stau la baza licențierii serviciilor sociale se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și, după caz, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse.

(2) Standardele minime utilizate pentru licențierea serviciilor sociale au în vedere, în principal, următoarele aspecte:

- a) scopul serviciilor sociale și specificul activităților derulate;
- b) principiile calității în domeniul serviciilor sociale;
- c) calitatea vieții și prevenirea încălcării drepturilor beneficiarilor;
- d) managementul de caz;

e) utilizarea instrumentelor standardizate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale;

f) calitatea managementului, competența personalului de specialitate și normativele minime de personal specifice fiecărui serviciu social;

g) respectarea disciplinei economico-financiare.

(3) Pentru evaluarea, în vederea licențierii serviciului social, se solicită, după caz, documente justificative, fișă de autoevaluare și se realizează vizite de evaluare în teren.

(4) Fișa de autoevaluare prevăzută la alin. (3) reprezintă un formular standard în care se înscriu de către solicitantul licențierii datele și punctajul estimat de acesta cu privire la gradul de îndeplinire a indicatorilor de monitorizare aferenți standardelor minime și data/termenul de îndeplinire a acestora, înainte de funcționarea efectivă a serviciului social. Fișa de autoevaluare se completează obligatoriu cu date conforme cu realitatea din teren.

ART. 11*)

(1) Licențierea serviciului social presupune următoarele etape:

a) evaluarea serviciului social în baza standardelor minime definite la art. 5 alin. (3);

b) aprobarea sau respingerea cererii de licențiere a serviciului social;

c) eliberarea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare sau, după caz, a notificării de respingere a cererii de licențiere;

d) înscrierea serviciului social licențiat în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(2) Pentru a solicita licențierea serviciilor sociale, furnizorul trebuie să dețină obligatoriu certificat de acreditare ca furnizor, acordat în condițiile prevăzute la art. 10.

(3) Licențierea serviciilor sociale se definește și se realizează în funcție de următoarele situații:

a) licențierea inițială, în cazul în care furnizorul de servicii sociale solicită licențierea pentru prima oară sau în cazul în care solicită licențierea după retragerea acesteia;

b) obținerea unei noi licențe de funcționare, în cazul serviciilor sociale cărora le expiră perioada de licențiere.

(4) Licențierea serviciilor sociale se realizează la cererea furnizorului, pentru fiecare serviciu social în parte. Furnizorul are obligația de a solicita licențierea inițială ori eliberarea unei noi licențe de funcționare a serviciului social cu cel puțin 60 de zile înainte de darea în funcțiune a serviciului social sau, după caz, de la expirarea licenței de funcționare.

(5) În situația în care furnizorul are organizat același tip de serviciu social în locații distincte, licențierea se realizează separat pentru fiecare locație.

(6) Licențierea inițială a serviciului social presupune:

a) verificarea documentelor justificative și a fișei de autoevaluare depuse de furnizorul de servicii sociale, realizarea evaluării în teren în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii, acordarea licenței de funcționare provizorii pe o perioadă de maximum 3 luni, pentru centrele cu cazare, și 6 luni, pentru centrele fără cazare;

b) realizarea, nu mai târziu de 60 de zile înainte de data expirării licenței de funcționare provizorii, a vizitei/vizitelor de evaluare în teren în vederea constatării conformității datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren.

(6[^]1) Dacă se constată că sunt respectate în totalitate standardele minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren, se eliberează licența de funcționare.

(6[^]2) În situația în care, la evaluarea în teren, se constată îndeplinirea condițiilor legale de funcționare, conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren și faptul că standardele minime sunt îndeplinite în proporție de 90%, fără a aduce atingere vieții și siguranței beneficiarului și cu îndeplinirea obligațiilor de accesibilizare a spațiilor și informațiilor, se propune menținerea licenței de funcționare provizorii și se acordă un termen pentru remedierea aspectelor care au condus la

neîndeplinirea standardelor minime, astfel încât o nouă vizită de evaluare în teren și recomandarea acordării licenței de funcționare să se realizeze în cadrul perioadei prevăzute la alin. (6) lit. a).

(6³) În situația în care, la evaluarea în teren, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale de funcționare, fie prin constatarea neconformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren, fie prin constatarea neîndeplinirii standardelor minime cel puțin în procentul prevăzut la alin. (6²), se aplică sancțiuni contravenționale, se retrage licența de funcționare provizorie și se operează radierea serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale, în cel mult 7 zile de la data deciziei de retragere a licenței de funcționare provizorii.

(6⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. a), pentru serviciile sociale aflate în situația prevăzută la alin. (6³), se poate solicita o nouă licență de funcționare, doar după ce furnizorul de servicii sociale remediază neregulile constatate și prezintă documente justificative pentru aceasta, iar licența de funcționare se acordă numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren.

(7) Obținerea unei noi licențe pentru serviciile sociale cărora le expiră licența de funcționare presupune:

a) evaluarea serviciului social, în baza documentelor justificative depuse de furnizor și a raportului de evaluare în teren, realizat în cadrul procesului de monitorizare a respectării standardelor minime;

b) eliberarea licenței de funcționare, numai dacă raportul de evaluare în teren confirmă îndeplinirea în totalitate a standardelor minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren;

c) în situația în care în raportul de evaluare în teren sunt reținute aspecte care privesc neîndeplinirea standardelor minime, iar acestea nu sunt remediate în termenele stabilite, măsura propusă poate fi suspendarea funcționării serviciului social sau, după caz, retragerea licenței de funcționare, urmată de radierea serviciului din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(8) Înscrierea serviciilor sociale licențiate în Registrul electronic unic al serviciilor sociale se realizează la data eliberării licenței de funcționare provizorii și se completează cu datele privind acordarea licenței de funcționare.

(9) Licența de funcționare se eliberează pe o perioadă de 5 ani pentru toate tipurile de servicii sociale.

(10) Perioada de acordare a licenței de funcționare provizorii se include în perioada de acordare a licenței de funcționare a serviciului social respectiv.

(11) În termen de 30 de zile de la data închiderii sau desființării, prin decizia furnizorului de servicii sociale, a unui serviciu social licențiat, acesta are obligația de a notifica instituția emitentă, în vederea emiterii deciziei de încetare a valabilității licenței de funcționare și a radierii serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale, și de a informa Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.

ART. 11¹

În situația prevăzută la art. 11 alin. (6²), inspectorii sociali înscriu în raportul de evaluare următoarele date:

a) descrierea situației de fapt și constatările referitoare la standardele minime de calitate;

b) măsurile dispuse, termenul acordat pentru remedierea neregulilor constatate care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, precum și persoana responsabilă pentru îndeplinirea măsurilor; furnizorul serviciului social poate solicita o singură dată prelungirea termenului, în mod justificat și ținându-se cont de valabilitatea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare.

ART. 12

(1) Cererea de licențiere a serviciului cuprinde, cel puțin, date și informații despre:

- a) serviciul social;
- b) furnizorul serviciului social;
- c) beneficiarii serviciului social și situațiile de dificultate în care aceștia se află;
- d) principalele activități desfășurate;
- e) clădirea/spațiul în care funcționează serviciul social;
- f) resursele umane;
- g) sursele de finanțare;
- h) neîncadrarea în prevederile art. 27 alin. (9);
- i) documentele justificative solicitate.

(2) Documentele justificative prevăzute la alin. (1) lit. i) sunt următoarele:

a) extras de carte funciară pentru informare, însoțit, după caz, de documentul care atestă dreptul de administrare, de concesiune sau de folosință asupra spațiului în care funcționează serviciul social;

b) actul/documentul legal privind decizia de înființare a serviciului social, după caz;

c) regulamentul de organizare și funcționare al serviciului social, elaborat cu respectarea modelului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) fotografiile ale spațiilor aferente desfășurării serviciilor sociale, la data solicitării licențierii;

e) CV-ul unui asistent social, însoțit de dovada dreptului de exercitare a profesiei, în conformitate cu prevederile Legii nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;

f) o copie a contractului de muncă sau a contractului de prestări de servicii încheiat cu asistentul social, pentru o durată a muncii/prestării activității, conform normativului de personal pentru asigurarea managementului de caz;

g) lista persoanelor angajate, cu precizarea calificării (cod COR) și a contractelor individuale de muncă pentru serviciile sociale existente, respectiv organigrama și statul de funcții aferente serviciului social nou-înființat pentru care se solicită licențierea;

h) lista persoanelor cu care furnizorul de servicii sociale are încheiate contracte de voluntariat și tipul activității în care urmează să fie implicate persoanele voluntare în cadrul serviciului social pentru care se solicită licențierea, după caz;

i) autorizația sanitară de funcționare sau, după caz, documentul prevăzut în procedura în vigoare privind reglementarea sanitară pentru funcționarea activităților cu risc pentru starea de sănătate a populației;

j) documentul de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor pentru situațiile în care activitățile desfășurate se supun înregistrării sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor sau negație în situația în care activitățile desfășurate nu se supun înregistrării;

k) orice alte documente prevăzute în legi speciale cu privire la autorizarea de funcționare a clădirilor în care se va desfășura activitatea supusă licențierii; nominalizarea acestor documente se stabilește prin normele de aplicare a prezentei legi, în funcție de tipul de serviciu social pentru care se solicită licențierea;

l) angajamentul furnizorului de servicii sociale de a notifica Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sau, după caz, instituțiile responsabile de eliberarea licenței de funcționare, în funcție de beneficiarii serviciului social, asupra oricăror modificări referitoare la serviciul social pentru care a obținut licența de funcționare, intervenite după data acordării acesteia;

m) planul de urgență în caz de suspendare/retragere/încetare a licenței de funcționare/desființare a serviciului social, dacă este prevăzut în standardul minim de calitate aplicabil;

n) *consimțământul prin care furnizorul de servicii sociale își exprimă acordul cu privire la efectuarea evaluării, monitorizării și controlului la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;*

o) *fișa de autoevaluare completată cu respectarea formularului prevăzut în standardul minim de calitate aferent serviciului social pentru care solicită licența de funcționare.*

(3) *Planul de urgență prevăzut la alin. (2) lit. m) reprezintă un document care conține posibilele soluții personalizate în funcție de situația persoanelor beneficiare, aplicabile pentru situația în care serviciile sociale nu mai pot fi acordate în centrul respectiv. Planul de urgență se actualizează pe baza revizuirii planurilor de îngrijire și asistență și se implementează personalizat, cu acordul și participarea persoanei beneficiare/reprezentantului legal, precum și a susținătorului legal.*

(4) *Planul de urgență prevăzut la alin. (2) lit. m) este avizat și asumat prin semnătură de serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială urmează să funcționeze serviciul social, precum și de serviciul public de asistență socială de pe a cărui rază administrativ-teritorială provin persoanele beneficiare, în funcție de criteriile de admitere aprobate de furnizorul de servicii sociale, potrivit standardului minim de calitate, după caz, de direcția generală de asistență socială și protecția copilului care asigură managementul de caz și/sau care a făcut, în planul de intervenție/planul de servicii sociale, recomandarea de asigurare de servicii de tip rezidențial, astfel ca, în situația suspendării/retragerii/încetării licenței de funcționare/desființării serviciului social, planul de urgență să poată fi implementat într-un termen de maximum 30 de zile.*

(5) *Documentele justificative prevăzute la alin. (2) se transmit electronic în format needitabil sau, după caz, în fotocopie, dacă se depun la registratură sau sunt trimise prin poștă.*

ART. 13

(1) *Cererile de licențiere a serviciilor sociale se soluționează în termen de 45 de zile de la data înregistrării acestora, termen care poate fi prelungit cu maximum 15 zile.*

(2) *Inspectorii sociali realizează vizita de evaluare inopinată în teren în primele 15 zile de la data înregistrării cererii de licențiere.*

(3) *Procedura de soluționare a cererilor de licențiere a serviciilor sociale, formularele utilizate, inclusiv modelul planului de urgență, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare.*

CAPITOLUL III Nivelurile de calitate

ART. 14

(1) *Furnizorii pot solicita evaluarea calității serviciilor sociale, în scopul încadrării în clasele de calitate prevăzute la art. 6 alin. (3).*

(2) *Procedura de evaluare pentru stabilirea nivelurilor de calitate și încadrarea serviciilor sociale în cele două clase superioare nivelului de referință reprezentat de standardele minime parcurg următoarele etape:*

a) *evaluarea serviciilor sociale pe baza indicatorilor de performanță, denumiți în continuare indicatori;*

b) *stabilirea nivelurilor de calitate pentru încadrarea în clasele de calitate corespunzătoare, în baza cărora a fost licențiat serviciul social respectiv;*

c) *înscrierea claselor de calitate în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.*

(3) *Evaluarea pentru încadrarea serviciilor sociale în clase de calitate se realizează la cererea furnizorului acreditat și constă în verificarea documentelor justificative și evaluare de teren.*

(4) *Odată cu stabilirea nivelului de calitate se acordă dreptul furnizorului de a utiliza sigla, prevăzută la art. 6 alin. (2), corespunzătoare clasei de calitate, atât pe toate*

documentele de prezentare și informare aferente serviciului social, cât și pe clădirea în care funcționează acesta.

(5) Furnizorul are obligația de a notifica orice modificare care ar determina schimbarea clasei de calitate acordate într-o clasă inferioară și de a solicita reevaluarea serviciului social.

(6) În situația în care, în cadrul procesului de monitorizare sau, după caz, în urma acțiunilor de control, se constată că serviciul social nu mai îndeplinește indicatorii care au stat la baza încadrării în una dintre cele două clase de calitate superioare nivelului de referință reprezentat de standardele minime, încadrarea în clasă se revizuieste și se înscrie în mod corespunzător în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(7) Furnizorul are obligația de a face publică încadrarea în clasele de calitate, precum și de a schimba sigla corespunzătoare clasei de încadrare, dacă aceasta s-a modificat.

ART. 15

(1) Încadrarea în clase de calitate a serviciilor sociale are în vedere doar acele servicii sociale pentru care se pot elabora indicatori detaliați pentru stabilirea mai multor niveluri de calitate.

(2) *La elaborarea indicatorilor se au în vedere prevederile art. 10² alin. (2), cu raportare la nivelul de referință reprezentat de standardul minim de calitate.*

(3) Categoriile de servicii sociale și indicatorii în baza cărora se evaluează nivelurile de calitate a acestora se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

ART. 16

Încadrarea în clase de calitate a serviciilor sociale prevăzute la art. 15 alin. (1) constituie un criteriu pentru calcularea cuantumului contribuției beneficiarului, prevăzută la art. 132 lit. f) din Legea nr. 292/2011, în funcție de gradul de performanță/excelență a serviciului social respectiv.

ART. 17

Pentru evaluarea în teren a serviciilor sociale în scopul stabilirii nivelurilor de calitate, furnizorii asigură din bugetul propriu cheltuielile de deplasare ale personalului prevăzut la art. 21 alin. (1) lit. b).

ART. 18

Procedura de evaluare a nivelurilor de calitate și încadrarea în clasele corespunzătoare, documentele solicitate, etapele și termenele de evaluare, modelul siglei aferente clasei de calitate se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Certificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul calității

SECȚIUNEA 1

Certificarea calității în domeniul serviciilor sociale

ART. 19

În cadrul procesului de certificare a calității în domeniul serviciilor sociale, Ministerul Muncii și Justiției Sociale și instituțiile aflate în subordinea sa, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, au responsabilitatea organizării și derulării activităților de standardizare și de licențiere pentru serviciile sociale din domeniile de activitate pe care le coordonează.

ART. 20

(1) Principalele activități în domeniul standardizării sunt următoarele:

a) *elaborarea și publicarea procedurilor utilizate în cadrul procesului de acreditare și a celui de licențiere, a instrucțiunilor și ghidurilor metodologice, a materialelor informative;*

b) elaborarea/revizuirea criteriilor, a indicatorilor și a standardelor minime care stau la baza acreditării furnizorilor și a licențierii serviciilor sociale, precum și pentru recunoașterea nivelurilor de calitate ale acestora;

c) relaționarea și colaborarea permanentă cu furnizorii, publici și privați, în scopul elaborării și revizuirii criteriilor, standardelor minime și indicatorilor, precum și pentru facilitarea comunicării și asigurarea transparenței în domeniu.

(2) Principalele activități în domeniul acreditării furnizorilor de servicii sociale și licențierii serviciilor sociale sunt următoarele:

a) analizarea documentației prevăzute de lege în vederea acreditării furnizorilor, a licențierii serviciilor sociale, precum și a stabilirii nivelurilor de calitate;

b) întocmirea dosarelor de acreditare, înaintarea spre aprobare conducerii Ministerului Muncii și Justiției Sociale a propunerii de acordare a certificatului de acreditare pentru furnizori;

b¹) întocmirea dosarelor de licențiere, respectiv de obținere a unei noi licențe pentru serviciile sociale și înaintarea, după caz, conducerii Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, a propunerii de acordare a licenței de funcționare și încadrarea în clasele de calitate pentru serviciile sociale;

c) redactarea deciziilor, completarea și eliberarea documentelor de certificare a calității;

d) relaționarea permanentă cu furnizorii în scopul eficientizării derulării procesului de acreditare, asigurarea de consiliere și îndrumare metodologică;

e) participarea la realizarea evaluării în teren pentru încadrarea în clase de calitate a serviciilor sociale;

f) realizarea de activități de monitorizare a furnizorilor acreditați și a serviciilor sociale licențiate, precum și a menținerii nivelurilor de calitate ale serviciilor sociale și administrarea Registrului electronic unic al serviciilor sociale.

(3) Instituțiile aflate în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, au obligația de a transmite lunar listele nominale cu serviciile sociale licențiate din domeniile de activitate pe care le coordonează, împreună cu copia licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare emise în acest sens.

ART. 21*)

(1) Activitatea de evaluare în teren, prevăzută de prezenta lege, se realizează după cum urmează:

a) de inspectorii sociali, în cazul serviciilor sociale pentru care se solicită licențierea, respectiv obținerea unei noi licențe de funcționare, potrivit art. 11 alin. (6) lit. b);

b) de o echipă constituită din inspectorii sociali și personal cu experiență în domeniu din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, respectiv din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, nominalizat în acest scop prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice sau, după caz, prin decizie a conducerii instituțiilor menționate, în funcție de specificul serviciilor sociale pentru care se solicită încadrarea în clase de calitate, potrivit art. 14 alin. (3).

(2) Responsabilitatea privind veridicitatea datelor din rapoartele de evaluare și monitorizare privind respectarea condițiilor de licențiere, precum și a măsurilor dispuse aparține persoanelor care le-au întocmit și semnat.

(3) Evaluarea și monitorizarea în teren se realizează de o echipă formată din 2 inspectorii sociali, fără a anunța în prealabil furnizorul de servicii sociale cu privire la data vizitei.

(4) Numărul inspectorilor sociali se stabilește cu respectarea raportului mediu de o echipă la 20 de structuri publice și/sau private de asistență socială, în funcție de scopul inspecției, categoria de servicii sociale și capacitatea acestora, precum și în funcție de profilul beneficiarilor.

#CIN

**) Conform art. XIV din Legea nr. 100/2024 (#M12), prevederile art. 21 alin. (4) din Legea nr. 197/2012, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M12), se aplică gradual, până în anul 2027, după cum urmează:*

- a) în procent de cel puțin 10% din numărul necesar de inspectori, în anul 2024;*
- b) în procent de cel puțin 20% din numărul necesar de inspectori, în anul 2025;*
- c) în procent de cel puțin 30% din numărul necesar de inspectori, în anul 2026;*
- d) în procent de cel puțin 40% din numărul necesar de inspectori, în anul 2027.*

ART. 22

Deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere a acreditării sau a licențierii, de încetare a aplicabilității licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare, de acordare a unui nou certificat de acreditare, respectiv a unei noi licențe de funcționare, cele de încadrare în clase de calitate, precum și certificatul de acreditare și licența de funcționare se semnează după cum urmează:

a) de către ministrul muncii și solidarității sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere a acreditării, precum și pentru certificatul de acreditare;

b) de către conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în funcție de specificul serviciilor sociale, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere/încetare a aplicabilității licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate;

c) de către ministrul muncii și solidarității sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere/încetare a aplicabilității licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate, în cazul serviciilor sociale care nu se încadrează în prevederile lit. b).

SECȚIUNEA a 2-a

Evaluarea, monitorizarea și controlul calității în domeniul serviciilor sociale

ART. 23

În cadrul procesului de asigurare a calității în domeniul serviciilor sociale, inspectorii sociali au următoarele atribuții:

a) verificarea sistematică, în baza unor proceduri clare și transparente de evaluare, monitorizare și control, a respectării criteriilor și a standardelor minime care au stat la baza acreditării furnizorilor și a licențierii serviciilor sociale, precum și a indicatorilor aferenți nivelurilor de calitate;

b) realizarea propunerilor de retragere a acreditării, precum și a celor de suspendare sau retragere a licențierii și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege;

c) efectuarea de inspecții tematice în cadrul procesului de monitorizare a asigurării calității în domeniul serviciilor sociale.

ART. 24

(1) Principalele activități derulate de inspectorii sociali pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 23 sunt următoarele:

a) planificarea anuală a misiunilor de control și monitorizare, în conformitate cu termenii prevăzuți de prezenta lege;

b) efectuarea, în termenii stabilite, a acțiunilor de monitorizare și control, precum și a celor de evaluare privind respectarea condițiilor de acreditare, de licențiere și de încadrare în clase de calitate;

c) elaborarea rapoartelor de evaluare, monitorizare și control, precum și a procesului-verbal de control, după caz;

d) dispunerea măsurilor de remediere a neregulilor constatate, cu termene și responsabilități precise;

e) aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege, în caz de nerespectare a prevederilor legale în domeniu;

f) propunerea retragerii acreditării, a suspendării sau retragerii licențierii/licențierii provizorii, a revizuirii încadrării în clasele de calitate;

g) aplicarea măsurilor stabilite prin decizia de retragere a acreditării sau a celei de suspendare ori de retragere a licențierii;

h) solicitarea verificării de către instituțiile cu atribuții de control din domeniul sănătății publice, al apărării împotriva incendiilor, al sănătății și securității în muncă sau, după caz, de către alte autorități publice cu atribuții de control, în funcție de domeniul de competență, în situația existenței unor suspiciuni de nerespectare a legii, potrivit competențelor lor legale și comunicării exprese a rezultatului verificării efectuate de către aceste instituții sau autorități;

i) sesizarea de îndată a organelor de cercetare penală și transmiterea către acestea a probelor și informațiilor rezultate în urma controalelor efectuate, dacă în exercitarea atribuției de monitorizare și control constată că ar putea fi întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni.

(1[^]1) Directorul executiv al agenției teritoriale pentru plăți și inspecție socială organizează, coordonează, îndrumă și răspunde de activitatea de control și poate participa la activitățile de control realizate de inspectorii sociali.

(2) Pentru fiecare serviciu social licențiat, în perioada pentru care a fost acordată licența de funcționare este planificată obligatoriu o vizită de monitorizare anuală inopinată.

(2[^]1) Eliberarea unei noi licențe de funcționare se realizează numai în baza tuturor rapoartelor de monitorizare anterioare, precum și a ultimului raport de monitorizare, întocmit cu cel mult 3 luni înainte de data expirării licenței de funcționare.

(2[^]2) Misiunile de control pot fi realizate, în baza legislației specifice altor instituții cu atribuții în verificarea calității serviciilor sociale și a legislației specifice aplicabile serviciilor sociale, și în echipe mixte formate din specialiști ai acestor instituții.

(2[^]3) În aplicarea prevederilor alin. (2[^]2) se elaborează o procedură de lucru, aprobată prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, al ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care să prevadă etapele, activitățile desfășurate, modul de colaborare, formatul standard al procesului-verbal de control prevăzut la art. 24[^]1 alin. (7), cu respectarea prevederilor art. 24[^]1 alin. (8) în misiunile echipelor mixte de control și monitorizare.

(3) Inspectorii sociali pot demara activități de control în regim de urgență, la sesizarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, a Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, a Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități sau a Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, a beneficiarilor de servicii sociale sau a altor persoane fizice ori juridice interesate.

ART. 24[^]1

(1) Controlul privind respectarea normelor de igienă și de funcționare sanitară se realizează de către personalul împuternicit de ministrul sănătății din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București și, după caz, din cadrul Inspecției

Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății, în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Verificarea conformității și a respectării normelor de apărare împotriva incendiilor se realizează de către inspectoratele județene pentru situații de urgență, în conformitate cu prevederile Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Verificarea conformității și a respectării normelor de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, pentru situațiile în care activitățile desfășurate se supun înregistrării sanitare veterinare, se realizează de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) În realizarea vizitelor de evaluare în teren, inspectorii sociali au în vedere ansamblul de condiții și criterii aferente fiecărui standard, fără a se limita la indicatorii prevăzuți în fișa de autoevaluare, iar, în situația în care apreciază încălcări ale unor cerințe care, potrivit legii, intră în competența instituțiilor prevăzute la alin. (1), în funcție de gravitatea constatărilor, procedează după cum urmează:

- a) sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;
- b) recomandă neacordarea/suspendarea licenței de funcționare și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;
- c) aplică prevederile art. 27 alin. (7) lit. e) și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile.

(5) În aplicarea prevederilor alin. (1) - (3) se pot constitui echipe mixte de control formate din inspectori sociali, reprezentanți ai instituțiilor prevăzute la alin. (1) - (3), precum și reprezentanți ai altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale, atunci când se consideră necesar.

(6) Coordonarea intervenției în cadrul echipelor mixte revine inspectorilor sociali.

(7) Procesele-verbale de control sunt elaborate cu respectarea formatului standard, aprobat prin ordinul comun prevăzut la art. 24 alin. (2^{^3}).

(8) Formatul standard al procesului-verbal de control conține cel puțin următoarele rubrici, reprezentând informație de interes public, care se publică pe pagina de internet a inspecției sociale și a furnizorilor de servicii sociale, în conformitate cu prevederile art. 26^{^1} alin. (1) lit. b):

- a) gradul de conformare cu standardele minime de calitate/nivele de calitate;
- b) recomandări de îmbunătățire a activității;
- c) măsurile dispuse ca urmare a neregulilor constatate;
- d) concluzii.

ART. 25

Pentru realizarea atribuțiilor de evaluare/monitorizare derulate de inspectorii sociali, echipele de inspecție se completează, după caz, cu personal de specialitate cu atribuții în realizarea activităților de standardizare și acreditare, din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități sau Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în funcție de specificul serviciilor sociale.

ART. 26

Activitățile de evaluare, monitorizare și control privind respectarea condițiilor de acreditare, a standardelor minime de calitate și a indicatorilor de performanță se realizează în baza unor ghiduri standard, aprobate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale sau, după caz, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, la propunerea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială.

SECȚIUNEA a 2¹-a

Mecanisme de monitorizare permanentă a calității serviciilor sociale, de asigurare a transparenței și de creștere a gradului de prevenire a riscului de abuz și neglijare

ART. 26¹

(1) Furnizorii publici și privați de servicii sociale au următoarele obligații:

a) de a afișa într-un loc vizibil licența de funcționare și, după caz, deciziile de suspendare/retragere a licenței de funcționare/interzicere a funcționării;

b) de a publica pe pagina proprie de internet, în format anonimizat, concluzii ale raportului de monitorizare și/sau control, indiferent de instituția care a efectuat raportul, extras din procesul-verbal de control, extras din nota de control și măsurile adoptate, respectiv termenul acordat pentru remedierea neregulilor constatate sau implementarea recomandărilor formulate în urma controlului;

c) de a publica pe pagina proprie de internet contractele pentru furnizarea de servicii sociale, respectiv sociomedicale, încheiate cu autoritățile publice - cu menționarea denumirii autorității, a numărului de persoane pentru care a contractat servicii sociale, a valorii/persoană și a valorii totale a contractului, a tipului serviciului social contractat și a persoanei, din cadrul autorității, responsabile cu monitorizarea implementării contractului, precum și a perioadei pentru care a fost contractat serviciul social;

d) de a înregistra în sistemul unic de asistență socială, pentru fiecare centru/serviciu social, situații statistice cu privire la: numărul de decese înregistrate lunar, numărul apelurilor efectuate la serviciul de urgență 112, numărul de angajați/numele și funcția, respectiv calificarea fiecărui angajat, situații statistice cu privire la numărul de persoane beneficiare pentru care există o hotărâre judecătorească de punere sub interdicție și numărul persoanelor beneficiare care au tutore desemnat, o persoană angajată sau un reprezentant al furnizorului de servicii sociale;

e) de a acorda serviciile sociale cu respectarea datelor prevăzute în licența de funcționare: tipul serviciului social, identificat prin cod serviciu social, categoria de beneficiari, locul de acordare a serviciilor sociale;

f) de a acorda serviciile sociale cu respectarea capacității serviciului social;

g) de a elabora și de a aplica propriile proceduri în vederea evaluării interne a respectării prevederilor prezentei legi privind asigurarea și îmbunătățirea calității serviciilor sociale aflate în administrare;

h) de a respecta și monitoriza în integralitate standardele minime de calitate atât în vederea primirii licenței de funcționare, cât și ulterior acordării acesteia, pentru întreaga perioadă de funcționare a serviciilor sociale;

i) de a utiliza o procedură de evaluare a gradului de încredere a beneficiarilor/reprezentanților legali ai acestora cu privire la serviciile sociale acordate, inclusiv aplicații utilizate direct de beneficiari, în mod independent, prevăzute în standardele minime de calitate sau puse la dispoziție de terți;

j) de a cunoaște și respecta legislația în domeniul serviciilor sociale;

k) de a se informa permanent, inclusiv prin consultarea paginilor de internet ale instituțiilor publice cu atribuții în domeniul asistenței sociale: serviciile publice de asistență socială, agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială, Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, cu privire la legislația în vigoare aplicabilă în domeniul serviciilor sociale pe care le administrează;

l) de a comunica permanent cu serviciul public de asistență socială;

m) de a publica raportul anual de activitate pe pagina proprie de internet;

n) de a înregistra datele privind beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale în Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, în

termen de 24 de ore de la încheierea acestora, cu respectarea prevederilor art. 44 alin. (6) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

o) de a înregistra rapoartele de monitorizare trimestrială privind implementarea planurilor de servicii sociale pentru beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale;

p) de a permite accesul nemijlocit al inspectorilor sociali și al reprezentanților altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari;

q) de a comunica sau, după caz, de a pune la dispoziția instituțiilor/structurilor cu atribuții în monitorizarea și controlul respectării drepturilor omului, în monitorizarea utilizării procedurilor de prevenire și combatere a oricăror forme de tratament abuziv, neglijent, degradant asupra beneficiarilor serviciilor sociale și, după caz, a instituțiilor/structurilor cu atribuții privind prevenirea torturii, precum și organizațiilor neguvernamentale prevăzute la art. 1¹ alin. (1) lit. c) informațiile solicitate, acordându-le sprijin în realizarea vizitelor de monitorizare în condițiile legii, precum și a anchetelor proprii, în condițiile Legii nr. 35/1997, republicată, și de a le permite accesul nemijlocit la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari.

(2) În activitatea de monitorizare a respectării standardelor minime de calitate, furnizorii de servicii sociale au în vedere modul de îndeplinire a tuturor indicatorilor de monitorizare aferenți standardului minim de calitate, ținând cont de următoarele criterii: eficiență, satisfacția beneficiarului, impactul social și riscul de discriminare, prevenirea abuzului și rețelilor tratamente, asigurarea transparenței și raportării publice.

(3) Furnizorii de servicii sociale pot realiza și o evaluare externă, prin contractarea unor servicii specializate, în vederea îmbunătățirii calității serviciilor sociale oferite.

(4) Pot avea calitatea de terți prevăzuți la alin. (1) lit. i) organizațiile neguvernamentale prevăzute la art. 1¹ alin. (1).

ART. 26²

(1) Persoanele beneficiare de servicii sociale sunt înregistrate în sistemul Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, parte din sistemul integrat informatic de asistență socială, prevăzut de Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este interoperabil cu Registrul electronic unic al serviciilor sociale, cu alte registre în cadrul sistemului integrat informatic de asistență socială și, după caz, cu alte registre naționale.

(3) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este prevăzut cu cel puțin următoarele componente:

a) mecanism de verificare/înregistrare a datei, perioadei, scopului și numele și funcția persoanei care s-a autentificat în vederea consultării acestuia;

b) mecanism de monitorizare a istoricului măsurilor de asistență socială acordate persoanei beneficiare de servicii sociale, în conformitate cu informațiile rezultate din managementul de caz asigurat de serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială are domiciliul/reședința persoana beneficiară;

c) mecanism de colectare în mod anonim a gradului de satisfacție a persoanelor beneficiare/reprezentanților legali cu privire la calitatea serviciilor sociale de care beneficiază/au beneficiat.

(4) Serviciile publice de asistență socială și, după caz, furnizorii de servicii sociale au obligația înregistrării datelor privind beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale în Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale.

(5) Mecanismul de colectare în mod anonim, prevăzut la alin. (3) lit. c), are și rolul de formulare a plângerilor sau a reclamațiilor, în toate tipurile de format, care să fie

accesibile diferitelor categorii de beneficiari sau aparținători: online, telefonic, în scris, în limbaj ușor de citit și ușor de înțeles.

ART. 26³

(1) *Inspekția socială și alte instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale publică pe paginile proprii de internet extrase din procesele-verbale de control sau, după caz, rapoartele de control, elaborate ca urmare a controalelor realizate la sediul serviciilor sociale, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor.*

(2) *În aplicarea prevederilor alin. (1) și a prevederilor art. 8 alin. (4) - (7), ministrul muncii și solidarității sociale sau, după caz, ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse poate emite instrucțiuni.*

ART. 26⁴

(1) *În programele de formare profesională pentru cursurile de calificare/specializare/instruire pentru ocupațiile din domeniul îngrijirii și asistenței sociale sunt incluse module de pregătire practică referitoare la drepturile fundamentale ale omului, la riscul de abuz, neglijare, discriminare sau la tratamentul degradant sau inuman, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Furnizorii de servicii sociale asigură participarea personalului la cursuri de specializare/instruire pe tema drepturilor fundamentale ale omului, a riscului de abuz, neglijare, discriminare sau tratament degradant ori inuman, precum și accesul la supervizare profesională.*

(3) *Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate încheia protocoale de colaborare cu Avocatul Poporului, Colegiul Național al Asistenților Sociali din România, Consiliul Național al Organizațiilor de Pensionari și Persoane Vârstnice, instituțiile de învățământ superior care au în componență facultăți de asistență socială și organizațiile neguvernamentale recunoscute cu activitate în domeniul protecției drepturilor omului, care organizează campanii de informare publică referitoare la îngrijirea de lungă durată și elaborează un program de instruire privind protecția împotriva torturii și tratamentelor crude, inumane sau degradante.*

(4) *Campaniile de informare prevăzute la alin. (3) cuprind activități pentru promovarea cu titlu gratuit a unor mesaje de interes public prin radio și televiziune.*

(5) *Autoritățile administrației publice locale prevăd în planul anual de acțiune privind serviciile sociale administrate și finanțate din bugetul consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, prevăzut de Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al cărui model-cadru este aprobat prin Ordinul ministrului muncii și justiției sociale nr. 1.086/2018, programe de instruire în domeniul drepturilor fundamentale ale omului, prevenirea și protecția împotriva torturii și tratamentelor crude, inumane sau degradante, pentru personalul din serviciile sociale și îngrijitorii informali.*

SECȚIUNEA a 3-a

Suspendarea și retragerea licențierii/acreditării

ART. 27

(1) *Suspendarea licenței de funcționare a serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia pe o perioadă determinată de maximum 3 luni și se dispune pentru neîndeplinirea măsurilor și nerespectarea termenelor-limită stabilite pentru remedierea neregulilor constatate și consemnate în procesul-verbal de control privind asigurarea calității serviciilor sociale.*

(2) Prin excepție de la prevederile art. 22 și 23, suspendarea licenței de funcționare a serviciului social se dispune de către inspectorul social prin procesul-verbal de control și se comunică de îndată furnizorului de servicii sociale, instituției care a emis licența de funcționare, precum și serviciului public de asistență socială care a avizat planul de urgență.

(3) Procesul-verbal de control prin care s-a dispus suspendarea licenței de funcționare a serviciului social conține și măsuri pentru asigurarea continuității serviciilor sociale acordate persoanelor beneficiare.

(4) În situația în care furnizorul de servicii sociale este prezent la încheierea procesului-verbal, copia procesului-verbal se înmânează acestuia, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Furnizorul de servicii sociale va semna de primire.

(5) În cazul în care furnizorul de servicii sociale nu este prezent sau, deși este prezent, refuză să semneze procesul-verbal de control, comunicarea se face de către agentul constatator prin afișare, de îndată, la sediul serviciului social.

(6) Contestarea măsurii de suspendare a licenței de funcționare, dispusă prin procesul-verbal de control, se face potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Retragerea licențierii serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia și se dispune în una dintre următoarele situații:

a) dacă s-a retras certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale, odată cu retragerea acestuia;

b) dacă la expirarea termenului de suspendare nu au fost remediate neregulile constatate care au condus la măsura respectivă;

c) în situația prevăzută la art. 11 alin. (6[^]3);

d) neacceptarea controlului sau refuzul colaborării cu organele de control în efectuarea acestuia;

e) dacă, din cauza gravității faptelor constatate, se apreciază că se încalcă drepturile fundamentale ale beneficiarilor, punându-se în pericol viața acestora;

f) la recomandarea expresă a altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale, dacă este cazul, după primirea informărilor din partea acestora cu privire la suspendarea/interzicerea anumitor activități desfășurate de furnizorul de servicii sociale.

(8) Pentru situația prevăzută la alin. (7) lit. e) se aplică furnizorului de servicii sociale și măsura interzicerii înființării oricărei categorii de servicii sociale, identificată prin cod serviciu social, pe o perioadă de 3 ani.

(9) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (3) lit. a), în situația în care licența a fost retrasă în baza prevederilor alin. (7) lit. e), se poate elibera licența de funcționare numai după expirarea perioadei de interdicție de funcționare și numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative prevăzute la art. 12 alin. (2) cu realitatea din teren.

(10) Compartimentul de acreditare nu emite decizie de încetare a aplicabilității licenței de funcționare provizorii în situația în care notificarea furnizorului de servicii sociale cu privire la închiderea serviciului social este transmisă și înregistrată la instituția emitentă a licenței de funcționare ulterior întocmirii raportului de evaluare care propune retragerea licenței de funcționare provizorii.

(11) În situația în care furnizorul de servicii sociale transmite compartimentului de acreditare notificarea cu privire la închiderea serviciului social ulterior întocmirii raportului de evaluare care stabilește măsuri în ceea ce privește îndeplinirea standardelor minime de calitate, o nouă licență de funcționare se poate elibera numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative prevăzute la art. 12 alin. (2) cu realitatea din teren.

(12) Pentru evaluarea necesității suspendării sau retragerii licențierii serviciului social, inspecția socială este informată de către alte instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale ori de câte ori acestea dispun măsuri, conform legislației specifice, de suspendare sau interzicere a anumitor activități desfășurate de furnizorul de servicii sociale.

(13) Furnizorul de servicii sociale are obligația ca, în situațiile prevăzute la alin. (12), să prezinte inspecției sociale măsurile aplicate pentru asigurarea continuității serviciilor sociale acordate persoanelor beneficiare, cu respectarea cerințelor care au stat la baza licențierii serviciului respectiv.

ART. 27¹

(1) În situația suspendării/retragerii licenței de funcționare a serviciului social, precum și în situația încetării funcționării serviciului social, prin decizia furnizorului de servicii sociale, acesta are obligația implementării planului de urgență pentru transferul beneficiarilor la alte servicii sociale similare sau în familie.

(2) Monitorizarea transferului beneficiarilor la alte servicii sociale, în condițiile prevăzute la alin. (1), se realizează de inspectorii sociali.

ART. 27²

(1) Prin excepție de la prevederile art. 22 lit. b) și c), în situațiile prevăzute la art. 27 alin. (7) lit. d) și e), directorul agenției județene pentru plăți și inspecție socială poate decide retragerea licenței de funcționare în regim de urgență, pe baza procesului-verbal de control întocmit de inspectorii sociali.

(2) Decizia de retragere în regim de urgență a licenței de funcționare se comunică imediat furnizorului de servicii sociale în vederea implementării planului de urgență, în cazul centrelor rezidențiale, precum și instituției emitente a licenței de funcționare, în vederea emiterii deciziei definitive de retragere a licenței de funcționare.

(3) Prin excepție de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, depunerea contestației nu suspendă executarea măsurii de retragere a licenței de funcționare în regim de urgență.

ART. 28

În cazul furnizorului se dispune retragerea acreditării, după cum urmează:

a) în situația în care furnizorul nu mai îndeplinește criteriile care au stat la baza acordării certificatului de acreditare;

b) în situațiile prevăzute la art. 10 alin. (8) și (10).

ART. 29

(1) Deciziile privind retragerea acreditării, suspendarea sau retragerea licențierii se pot contesta potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Soluționarea oricărei noi cereri de acreditare, precum și soluționarea cererilor de licențiere a serviciilor sociale, depuse de furnizorul contestatar, se suspendă până la soluționarea definitivă de către instanța de judecată a contestației la decizia de suspendare sau de retragere a acreditării, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care obiectul contestației îl reprezintă exclusiv decizia de suspendare sau de retragere a licențierii unui anumit serviciu social, soluționarea oricărei cereri de obținere a unei noi licențe de funcționare pentru serviciul social respectiv se suspendă până la soluționarea definitivă a contestației de către instanța de judecată.

CAPITOLUL V Răspunderea juridică

ART. 30

Acordarea serviciilor sociale, precum și funcționarea acestora în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege atrag răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

ART. 31*)

(1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 8 alin. (2) și a prevederilor art. 26^{^1} alin. (1) lit. e), cu amendă între 50.000 lei și 80.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 26^{^1} alin. (1) lit. f), referitoare la capacitatea serviciului social, cu amendă între 500 lei și 1.000 lei pentru fiecare beneficiar cu care s-a depășit capacitatea prevăzută în licența de funcționare;

c) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (6^{^3}), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (11), art. 14 alin. (5) și (7) și art. 26^{^1} alin. (1) lit. a), cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei;

e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (8) și art. 11 alin. (4), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

f) nerespectarea de către serviciile publice de asistență socială a obligației de avizare a planurilor de urgență prevăzute de art. 12 alin. (3), elaborate cu respectarea modelului stabilit prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

g) nerespectarea prevederilor art. 26^{^1} alin. (1) lit. n), cu amendă în cuantum de 100.000 lei pentru fiecare contract, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) și a măsurilor prevăzute în procesul-verbal de control, după aplicarea amenzii contravenționale prevăzute la alin. (1) lit. a), constituie infracțiune și se pedepsește potrivit prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) după emiterea deciziei de retragere a licenței de funcționare în condițiile prevederilor art. 27 alin. (7) lit. e) constituie infracțiune și se pedepsește potrivit prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), inspectorii sociali au obligația sesizării și transmiterii organelor competente de probe și informații rezultate în urma controalelor efectuate, în scopul declanșării anchetei penale.

(5) Restricționarea accesului inspectorilor sociali în sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că ar putea fi adăpostiți beneficiari este interzisă. Dacă, în perioada în care furnizorul de servicii sociale nu a permis accesul nemijlocit al inspectorilor sociali sau al altor organe de control la sediul serviciului social, conform obligației prevăzute la art. 26^{^1} alin. (1) lit. p), și, în acel sediu/spațiu, s-a comis o infracțiune contra persoanei, dintre cele prevăzute în cuprinsul titlului I al părții speciale din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, această situație constituie circumstanță agravantă. În această situație, limitele de pedeapsă se majorează cu o treime.

#CIN

*) Conform art. VI din Legea nr. 100/2024 (#M12), dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 197/2012, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M12), nu sunt aplicabile serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități pentru care există contracte de finanțare în derulare pentru proiecte de reorganizare, restructurare sau închidere în cadrul unor programe aprobate prin acte normative inițiate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, pe perioada derulării contractului, și serviciilor sociale destinate copiilor pentru care există în derulare contracte de finanțare pentru proiecte de închidere.

ART. 32

(1) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 31 se realizează de către inspectorii sociali și de către celelalte organe de control ale Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în cadrul controalelor de fond sau tematice proprii dispuse de ministrul muncii și justiției sociale.*

(2) Sumele obținute din aplicarea amenzilor se constituie venit la bugetul de stat.

(3) Limitele amenzilor contravenționale se pot actualiza cu rata inflației prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

ART. 33

Dispozițiile art. 31 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 34

Furnizorii au obligația de a elabora și de a aplica propriile proceduri în vederea evaluării interne a respectării prevederilor prezentei legi privind asigurarea și îmbunătățirea calității serviciilor sociale aflate în administrare.

ART. 35

(1) Furnizorii acreditați conform Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.024/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, precum și a Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, cu modificările ulterioare, au obligația de a depune cererile de acreditare în vederea eliberării certificatului de acreditare ca furnizor de servicii sociale și a licenței de funcționare a serviciilor acordate, în termen de 12 luni*) de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Pentru furnizorii care se încadrează în situația prevăzută la alin. (1), evaluarea în vederea acreditării furnizorului și serviciilor sociale conform prevederilor prezentei legi se realizează până la data de 31 decembrie 2014**).

(3) Până la data eliberării, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2), a certificatului de acreditare și a licenței de funcționare, perioada de valabilitate a certificatului de acreditare eliberat conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.024/2004, cu modificările ulterioare, se prelungește de drept.

#M5

(4) *În situația în care, în perioada prevăzută la alin. (3), s-a constatat, de către inspectorii sociali, nerespectarea de către furnizorul de servicii sociale a standardelor de calitate existente pentru serviciile sociale pentru care deține certificatul de acreditare eliberat conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.024/2004, cu modificările ulterioare, sau acordarea serviciilor sociale în condiții care ar putea conduce la încălcarea drepturilor persoanelor beneficiare, valabilitatea acestuia încetează de drept, în baza propunerii de retragere a acreditării întocmite de inspectorii sociali.*

ART. 36

Dispozițiile art. 31, cu excepția lit. e), se aplică furnizorilor prevăzuți la art. 35 numai în cazul în care faptele contravenționale sunt constatate ulterior datei la care aceștia au fost acreditați în condițiile prezentei legi.

ART. 37

Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice elaborează până la data de 1 noiembrie 2013:

a) *normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;*

b) proiectul de act normativ de completare a Hotărârii Guvernului nr. 10/2013*) privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu modificările ulterioare, cu atribuțiile referitoare la activitățile de standardizare și acreditare prevăzute la art. 20.

#CIN

**) Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 344/2014.*

ART. 38*)

Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iunie 2013, cu excepția dispozițiilor art. 37, care intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

#CIN

**) Conform art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2013 (#M2), termenul prevăzut la art. 38 din Legea nr. 197/2012 se prorogă până la data de 1 ianuarie 2014.*

ART. 39

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) art. 114 - 117 și art. 148 alin. (5) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, cu modificările ulterioare;

b) art. 51 alin. (6) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 3 alin. (1) pct. 24⁶ și 24¹¹ din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009*) privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 23 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare;

d) Hotărârea Guvernului nr. 1.024/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, precum și a Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2004, cu modificările ulterioare;

e) Hotărârea Guvernului nr. 1.440/2004 privind condițiile și procedura de licențiere și de inspecție a serviciilor de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și a celor de protecție specială a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004, cu modificările ulterioare;

f) art. 11 alin. (6) și art. 47 alin. (1) - (3) din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, cu modificările și completările ulterioare.

#CIN

**) Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2013.*